

[Hans Nielsen.]

haanden som hele denne Udlaansvirksomhed vokser i den Grad, som Tilfældet er, er det ogsaa nødvendigt, at det hele kommer ind under ordnede Forhold, og det tilsigter man med det foreliggende Lovforslag.

Næsten ved ethvert Møde, vi kommer til, tales der om, at det er Landbruget, der saa at sige tilvejebringer alle de Penge, som kommer ind gennem vor Eksport til andre Lande. Men jeg vil alligevel gøre opmærksom paa, at vort Fiskeri har været oppe paa en Eksport af indtil 35 Mill. Kr. aarlig, og til de Landbrugsprodukter, vi eksporterer, er der jo medgaaet betydelige Beløb til Raastofferne — det er meget betydelige Beløb, vi sender ud af Landet til Raastoffer —, men til de Varer til Fiskeeksport, som giver 35 Mill. Kr., er der ikke givet Penge ud til Raastoffer; der er kun Tale om Arbejds løn og Forrentning af den Kapital, der er sat i Fartøjerne; ellers er det en ren Nettoindtægt, der tilflyder Landet. Og naar vi ser hen til den store Import, som Storbritannien og Tyskland indtil den seneste Tid har haft af Fisk fra andre Lande, er der et meget stort Felt at arbejde paa, og Nordsøen er jo lige saa rig for os som for alle de andre Nationer, saa her er der alle Muligheder for Fremdrift i Fremtiden.

Af disse Grunde mener jeg, at det er Lovgivningsmagtens Pligt at ophjælpe dette Erhverv, saa at Antallet af Mennesker, der er beskæftiget ved Fiskeriet, forøges. Det vil sikkert ikke være vanskeligt i kommende Tider, især naar man atter kommer til — skal vi sige — mere stabile Pengeforhold, at faa nye Markeder og nye Muligheder for Afsetning.

Det Lovforslag, vi behandlede i Fjor, har været forelagt Dansk Fiskeriforening paa dens Generalforsamling i Sommer. Jeg har med stor Interesse gennemlæst Referatet derfra, saaledes som det foreligger i „Dansk Fiskeritidende“, og jeg ser deraf, at der ikke har været fuldstændig enstemmig Tilslutning til Lovforslaget. Det forundrer mig heller ikke. Man har været saa ualmindelig godt tilfreds med den hidtidige Form for Udlaan, at adskillige har ønsket at bibeholde den. Det er ogsaa ret rimeligt, at man ikke kan laane paa fordelagtigere Vilkaar, end man har haft til Dato, naar Staten laaner Penge ud, kan man sige, til en lavere Rente, end den selv maa betale, og giver 100 Kr. for hver 100 Kr. Obligationer, den faar. Men, som sagt, den Laaneform kan ikke oprettholdes, og jeg tror, at de, som er saa glade

for den hidtidige Laaneform, kommer til at renoncere og gaa med til en Ordning, som er i Overensstemmelse med den, der gælder for alle andre Erhverv her i Landet, nemlig at man laaner under de Former, som Kreditforeningerne arbejder under.

Der blev paa Fiskerigeneralforsamlingen i Sommer rettet nogle Indvendinger mod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, Indvendinger, som jeg dog ikke tillægger særlig stor Betydning, fordi jeg mener, at vi ved en Forhandling med den højtærede Minister for Fiskeri og Søfart ganske sikkert vil kunne komme til Enighed derom.

Hvad man har været utilfreds med, er, at Størrelsen af de Beløb, der udlaanes, i Lovforslaget er fastsat til $\frac{3}{5}$ af Vurderingssummen, altsaa til 60 pCt. af Værdien; saa vidt jeg kan forstaa, ønsker man dette ændret til $\frac{2}{3}$ eller 66 pCt. Der er saaledes kun 6 pCt. mellem Ønskerne og det, som Lovforslaget tilbyder, og det skulde vel ikke være umuligt at bygge Bro over en saa lille Kløft, det har jeg da i alle Tilfælde det bedste Haab om skal lykkes. Endvidere er der Spørgsmaalet om Afdragsfristens Længde, som i Lovforslaget er fastsat til 12 Aar, medens der paa Fiskerigeneralforsamlingen fremkom Ønsker om en Afdragstid helt op til 20 Aar. En saa lang Afdragstid tror jeg nu ikke vil være heldig, og det er til syvende og sidst sikkert heller ikke Fiskernes egen Mening at ville kræve det. Men ogsaa paa dette Punkt er det vel nok muligt at komme til Forstaaelse med den højtærede Minister.

Baade med Hensyn til Laanebeløbets Størrelse og med Hensyn til Afdragstidens Længde er der imidlertid den Ting at sige, at begge har Betydning for den Kurs, som Obligationerne vil kunne faa i Handel og Vandel. Hvis man laaner ud indtil 66 pCt., saa er naturligvis Risikoen større, end naar man laaner 60 pCt. ud; og hvis man vil afdrage over, skal vi sige, 15—16 Aar, saa er det et mere langfristet Laan end ved en Afdragstid paa 12 Aar. Med den Erfaring, vi har fra Kreditforeningsobligationer i al Almindelighed, er Kursen altid lavere, naar Afdragstiden er lang, og det vil selvfølgelig ogsaa komme til at virke paa Kurserne paa disse Fiskeriobligationer.

Men, som sagt, jeg haaber, det skal lykkes at opnaa Enighed om disse Spørgsmaal. Det var maaske ogsaa muligt — jeg ved det ikke —, at man kunde faa Laan med forskellig Afdragstid, f. Eks. 12—16 Aar eller 10—15 Aar; det er muligt, at nogle vilde foretrække at afdrage Laanet paa 10 Aar, medens andre vilde foretrække